

نغمه های عاشورایی

دیروز و امروز موسیقی مذهبی از «وحدت» تا «مسیحا»

● **مرجان صائی:**در طول تاریخ، موسیقی در خدمت مذهب بوده است البته بنا به دلایلی بعد از اسلام حاکمان، موسیقیدانان را از فعالیت منع می کردند، در نتیجه آنها مجبور شدند از موسیقی مذهبی برای حفظ موسیقی دستگاہی استفاده کنند، در نتیجه فرهنگ آوازی ما در خدمت موسیقی مذهبی بود که این شیوه در دوره قاجاریه بیشتر تقویت شد. اما به‌طور کلی در دوره‌ای که موسیقی تحریم شد، با حمایت مداحان و نوحه‌خوانان پایدار ماند. طوری که «ابوالحسن صبا» در این‌باره گفته بود: «ایام محرم و صفر بهترین فرصت است که پای منبر مداحان برویم و ملودی‌های خوب را هنگام مداحی آنان ضبط و ثبت کنیم؛ زیرا این افراد در حوزه موسیقی بسیار قوی هستند»

موسیقی پاپ و موسیقی مذهبی

مسئله موسیقی مذهبی اما فقط به هیات‌های عزاداری و نوحه‌خوانی ختم نمی‌شود و در بازار رسمی موسیقی پاپ هم سابقه‌ای طولانی دارد. اثر «وحدت» به خوانندگی «فرهاد مهراد» یکی از مهم‌ترین این تجربه‌هاست. در بین آثاری که بعد از انقلاب توسط خوانندگان پاپ اجرا شد هم می‌توان به ترانه «افسیان آسمان» علیرضا عصار و محمد اصفهانی اشاره کرد. یا مثلا ترانه «ایم‌هیس» به آهنگسازی مرحوم بابک بیات که محمد اصفهانی آن را برای سریال «ولایت عشق» خواند یا مثلا ترانه معروف «شب دهم» علیرضا قربانی با وجود تجربه‌های متعدّدش در عالم موسیقی سنتی در میان عموم مردم با تصنیفی که فردین خلعتبری بر سرپال شب دهم ساخت، شهرت دارد. امروز می‌توان این نوع موسیقی مذهبی را به‌عنوان یک‌گونه مستقل در کنار جریان اصلی موسیقی پاپ ارزیابی کرد.

تاثیر گذاری مهم‌تر از کمیت

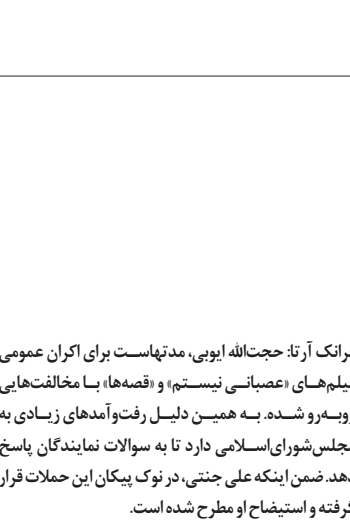
هر نوع موسیقی ماحمل اندیشه‌و اعتقاد آهنگسازش است؛ هنرمندی که گرایش مذهبی دارد اثرش هم آیینی‌ها و عقاید و تفکراتش است. بالطبع، آثاری از این دست، فارغ از محتوا قابل بررسی زیبایی‌شناسانه هستند و از طرفی تاثیرشان هم بر مخاطب چندبرابر است، همین‌طور که در سال‌های گذشته بودند آثاری که بازارشان تنها در دهه ابتدایی محرم داغ نبوده و به‌عنوان یک اثر موسیقایی در هر زمانی قابل شنیدن و تامل بوده‌اند اما تعدادشان بسیار محدود است. آلبوم‌هایی چون «مرثیه آفتاب» به آهنگسازی سیدارش شهراباری و خوانندگی رحیم و آرش شهراباری، «الله المطلب» یا صدای زنده‌یادان حاج‌حبیب نیکنام و حاج‌صادق نصیری، «ذوالجناح» به آهنگسازی و خوانندگی عماد توحیدی و با تنظیم بابک شهپرکی یا آلبوم «اساقی سرسمت» به آهنگسازی و تنظیم آریا عطیعی‌نژاد و صدای محمدعلی کریم‌خوانی که تسلیم گذشته توسط شهرادری تهران منتشر شد، یا «سمفونی خسوف» اثری از روزهای شریفیان یا تجربه متفاوت «ایرایی عاشورا» که به کارگردانی بهروز غریب‌پور و آهنگسازی بهژاد عبّدی تولید شد و...

حوزه هنری و تولیدات امسال

بخش عمده‌ای از تولیدات موسیقی مذهبی همیشه برعهده حوزه هنری بوده. در زمان ریاست رضا مهدوی نیز آثار در اختیار آهنگسازان و هنرمندان، شاید این به‌علاقه شخصی او برمی‌گردد چون بعد از استعفا او شاهد سیر نزولی کیفی و کمی آثار منتشرشده در زمینه موسیقی مذهبی بوده‌ایم. یکی از آلبوم‌های امسال هم که از یک تیم حرفه‌ای نوازندگان تشکیل شده «مسیحا» با صدای حسام‌الدین سراج است. آلبوم صدای یکی از کارهای است که در زمان ریاست رضا مهدوی در حوزه هنری در دست تولید قرار گرفت اما در نهایت امسال امکان انتشارش فراهم شد. «مسیحا» به‌طور ضمنی به زندگی نرجس‌خاتون دختر یوشعای پسر قیصر روم می‌پردازد. زنی که با ازدواج با امام‌حسن‌عسگری(ع) به مقام مادری حضرت محمدتعالی‌الحسن‌عسگری(عج) می‌رسد، حسام‌الدین سراج همچنین آهنگسازی «دوای» را در کارنامه‌اش دارد که باز در نوع خودش تجربه موفقی بوده است. «قاسم افشار» خواننده کهنه‌کار موسیقی پاپ هم به‌مناسبت ایام محرم، قطعه جدیدی منتشر کرد. «ایین قطعه «تعزیه» نام دارد. «عبدالجبار کاکایی» ترانه این اثر را سروده و آهنگسازی و تنظیم می‌اثر بر عهده «امیرهوشتگ شاهرخی» بوده است.

بازار داغ موسیقی مذهبی

همه می‌دانیم که در دوماه محرم و صفر، بازار موسیقی را کمتر از دیگر ماه‌های سال است، اما بدی قصه اینجاست‌که وقتی موسیقی برای عدا‌ی صرفا محلی برای کسب درآمد و دیده‌شدن باشد، موسیقی مذهبی هم برایشان صرفا یک بازار متفاوت است. سر پیکان تقصیر اما بیشتر از همه متوجه وزارت ارشاد است، چون باز هم می‌دانیم که چطور اثری که برای مجزوب باید هفت‌خان رستم را طی کند یا برچسب مذهبی بدون درنظر گرفتن کیفیت، یک‌شبه ر صدساله را می‌پیماید. البته این‌ها این داستان هم یک‌سور متوجه همان موسیقیمان مذهبی است که تنها سوز و آیه را به کالایی یکبارمصرف تبدیل می‌کند و همین‌طور که بر تعداد کارهای سفارشی فاقد خلاقیت افزوده می‌شود، از تعداد آثار جدی در این زمینه کاهش پیدا می‌کند، گو اینکه با مرور آثار جدی تولیدشده در چندسال گذشته درمی‌یابیم هرسال کمتر و محدودتر شده‌اند.

فرانک آر تا، حجت‌الله ایوبی، مذهب‌است برای اکران عمومی

فیلم‌های «عصبانی نیستم» و «قصه‌ها» با مخالفت‌هایی روبه‌رو شده. به همین دلیل رفت‌وآمدهای زیادی به مجلس شورای اسلامی دارد تا به سوالات نمایندگان پاسخ دهد. ضمن اعلی‌علی جنتی، در نوک پیکان این محلات قرار گرفته و استیضاح او مطرح شده است.

❧ **با انتقادهایی که این روزها علیه سینما می‌شود، چه می‌کنید؟ چون زمانی که شما به سینما آمدید سعی کردید همدلی ایجاد کنید تا دعواها ختم شود. سینماگران با دولت آشنی نیستند. اگر چه جلوتر می‌رویم، برخی منتقدان، چالش‌های جدیدی به وجود می‌آورند. تحلیلان از این اتفاقات چیست؟**
اگر بخوام مثبت و خوشبینانه نگاه کنم، باید بگویم این اتفاقات، یابگار این نکته هستند که سینما خیلی مهم است. اهمیت بخش‌های مختلف سینما روزبه‌روز بیشتر درک می‌شود. این درحالی بود که بخشی از مدیریت سیاسی کشور نسبت به سینما آنقدر بدگمان بود که شاید داشت به این نتیجه می‌رسید که عطایش را به لقایش ببخشد! اما خوشبختانه الان احساس می‌شود سینما آنقدر مهم است که هرلحظه باید درباره آن فکر کرد و حرف زد. به همین دلیل در مجموع من این حساسیت‌ها را مثبت ارزیابی می‌کنم. یادم می‌آید شما که سال گذشته در چنین روزهایی اینجا آمدید، سوال کردید که سال‌های سینما دارند تعطیل می‌شوند و سینماهای شهرستان‌ها از بحران مخاطب رنج می‌برد. اما امروز با خوشحالی به شما می‌گویم که الان سینمای کشور در یک‌هفته، ۲/۵میلیارد تومان می‌فروشد. روزی داشتیم در این سال که تقریبا تمام سالن‌های کشور ملو از تماشاگران شد. در روز «سینما سلام» که لبثت را «اینه‌ها» اعلام کردیم، تمام سینماهای کشور تقریبا پر شد و حتی فیلم‌ها در سانس‌های فوق‌العاده به‌نمایش درآمنند. فکر نمی‌کنم خودتپه‌یکندنگان یا کارگردان چنین انتظاری داشته باشند. خوشبختانه امروز سالن‌های خوب دارد ساخته می‌شود و بخش خصوصی در میدان است. همه اینها نشان می‌دهد که سینما امری جدی است. پس بگذارید ناراحت نباشیم که عده‌ای هجمه می‌کنند. باز اگر بخوام خوشبین باشم – امیدوارم من را متهم نکنید که خوش‌خیال هستم – باید بگویم که جامعه سینمایی کشور یعنی خود اهالی سینما بعد از گذران دوران سخت و ناخوار، بیش از یکسال است که دارند در فضایی آرام کار می‌کنند و تمره این آرامش را کل سینمای کشور دارد می‌بیند. بخشی از موفقیت‌های گشیشه و موفقیت‌های فیلسالان به‌دلیل دیجیتالی‌شدن سالن‌های سینماست و بخشی دیگر برمی‌گردد به این فضای آرامی که در سینما وجود دارد و که بازارشان تنها در دهه ابتدایی محرم داغ نبوده و به‌عنوان یک اثر موسیقایی در هر زمانی قابل شنیدن و تامل بوده‌اند اما تعدادشان بسیار محدود است. آلبوم‌هایی چون «مرثیه آفتاب» به آهنگسازی سیدارش شهراباری و خوانندگی رحیم و آرش شهراباری، «الله المطلب» یا صدای زنده‌یادان حاج‌حبیب نیکنام و حاج‌صادق نصیری، «ذوالجناح» به آهنگسازی و خوانندگی عماد توحیدی و با تنظیم بابک شهپرکی یا آلبوم «اساقی سرسمت» به آهنگسازی و تنظیم آریا عطیعی‌نژاد و صدای محمدعلی کریم‌خوانی که تسلیم گذشته توسط شهرادری تهران منتشر شد، یا «سمفونی خسوف» اثری از روزهای شریفیان یا تجربه متفاوت «ایرایی عاشورا» که به کارگردانی بهروز غریب‌پور و آهنگسازی بهژاد عبّدی تولید شد و...

بخش عمده‌ای از تولیدات موسیقی مذهبی همیشه برعهده حوزه هنری بوده. در زمان ریاست رضا مهدوی نیز آثار در اختیار آهنگسازان و هنرمندان، شاید این به‌علاقه شخصی او برمی‌گردد چون بعد از استعفا او شاهد سیر نزولی کیفی و کمی آثار منتشرشده در زمینه موسیقی مذهبی بوده‌ایم. یکی از آلبوم‌های امسال هم که از یک تیم حرفه‌ای نوازندگان تشکیل شده «مسیحا» با صدای حسام‌الدین سراج است. آلبوم صدای یکی از کارهای است که در زمان ریاست رضا مهدوی در حوزه هنری در دست تولید قرار گرفت اما در نهایت امسال امکان انتشارش فراهم شد. «مسیحا» به‌طور ضمنی به زندگی نرجس‌خاتون دختر یوشعای پسر قیصر روم می‌پردازد. زنی که با ازدواج با امام‌حسن‌عسگری(ع) به مقام مادری حضرت محمدتعالی‌الحسن‌عسگری(عج) می‌رسد، حسام‌الدین سراج همچنین آهنگسازی «دوای» را در کارنامه‌اش دارد که باز در نوع خودش تجربه موفقی بوده است. «قاسم افشار» خواننده کهنه‌کار موسیقی پاپ هم به‌مناسبت ایام محرم، قطعه جدیدی منتشر کرد. «ایین قطعه «تعزیه» نام دارد. «عبدالجبار کاکایی» ترانه این اثر را سروده و آهنگسازی و تنظیم می‌اثر بر عهده «امیرهوشتگ شاهرخی» بوده است.

❧ **شاید صحبت‌های خوشبینانه شما به این مربوط می‌شود که در دورهای تلاش می‌شد، سینما به‌عنوان «سفیر فرهنگی» معرفی شود. اما حالا شاید آنقدر جا افتاده که مدعی زباید پیدا کرده‌با این حال این سوال مطرح است که چرا آقای ایوبی اخیرا در حال واکنش شدید دران است؟ در صورتی که در روزهای نخست بیشتر در موضع کنشگرانه قرار داشتید؟**
واقعیت این است، اگر بخوام به حال خودم برگردم، حال امروز نسبت به روزهای اولی که آمدم، خیلی بهتر است. برای اینکه روزهای اول تا اسنادهای فهمید که چه ماجراهایی در سینما در حال وقوع است، به‌ویژه اینکه اولین جلسه‌ای که با حضور آقای وزیر و گروه‌های هنری برگزار شد، هر یک از گروه‌های سینما را نماینده‌ای را معرفی کردند و در مورد مسایل کلی حرف زدند.الا سینما در چنین فضایی می‌دانستم «ر سخنی در پیش دارم که وزن‌کشی‌های عجیبی در هفته‌های اول حضورم اتفاق افتاد. فشار زیادی روی آقای وزیر و بنده بوده برای اینکه جریان‌های مختلف سینما احساس می‌کردند باید به اصطلاح گریه را دم جوله بکشند و از او زهر چشم بگیرند. شاید عبارت خوب را افتاد. اما چنین حس‌وحالی بود. هیچ نقطه اتقایی وجود نداشت. و درگیری «خانه سینما» نماد این اختلافات بود. به‌هر حال یکسال گذشت و در این سال پرتلاطم و پرماجرا بیش از ۳۰ انتخابات صنفی برگزار شد. اصناف آرام گرفتند. «شورای عالی سینما» تشکیل شد. شورای پروانه ساخت و نمایش» با نیروی جدیدی کارشان را شروع کردند. به‌دوم، موتور تولید دوباره راه افتاد. «انجمن سینمای جوانان» و «اسینما مستند» «ماوریت اصلی خود را دنبال کردند.ضمن اینکه سایه سینمای حرفه‌ای اقتدر سنگین هست که سینمای خانگی را پای‌رفته بود، «انجمن سینمای جوانان» و «مرکز گسترش سینمای مستند» هم هست. حال امروز با یکسال قابل مشاهده نیست.

❧ **یکی از عده‌هایی که آقای جنتی در زمان گرفتن رای اعتماد از مجلس شورای اسلامی به آن اشاره کردند، این بود که مجوزهای هنری را به گونه‌ای صادر می‌کنیم تا بتوانیم از آن دفاع کنیم، اما ظاهرا در عمل تحقق این امر چندان ساده به نظر نمی‌رسد. اختلافات کمسیون فرهنگی مجلس با سازمان سینمایی تا کجا ادامه خواهد داشت؟**

رییس «سازمان سینمایی» در گفت‌وگو با «شوق»:

واهمه‌ای از هجمه‌ها ندارم

علیر: امیر حسین عسکری، رییس شوق

❧ **با این وجود این روزها وزارت ارشاد دارد هزینه می‌دهد؟**
خب عده‌ای می‌خواهند سینما نباشد. آقایانی که در بیرون نشستند و سایت برای فشار آوردن به سینما راهاندازی می‌کنند، دیده نمی‌شوند. ببینید چند هزار مردم اصلا در جریان وجود چنین سایت‌هایی هستند؟ ما حلقه کوچکی درست کردیم و گمان می‌کنیم آخر دنیا همین جمع محدود و کم‌شمار ماست. خیلی از این حرف‌ها ارزش خواندن ندارد چه رسد به اینکه بخواهیم پاسخ بدهیم. مر الکرام بهترین پاسخ است. در این مملکت پاسخ اینها همین است که سینما ما هیچ پیش‌برود که می‌رود. کسانی هستند که می‌خواهند این توجیه و سازمان سینمایی شکست بخورد، اما موفقیت سازمان سینمایی بهترین جواب برای آنهاست.

❧ **به نظر شما واقعا این چند فیلم به پیکره سینما آسیب می‌رساند؟**

متأسفانه فکر می‌کنیم مسایل سینما چهار تا فیلم است. من نمی‌گویم که مهم نیستند. اکران فیلم‌ها گاهی سیمبلیک می‌شود، گاهی هم این اکران‌ها در کشاکش قدرت‌های سیاسی می‌افتد، ولی اگر یک پله بالاتر بایستید، می‌بینید آیا اکران یا اکران‌نکردن فیلم‌ها مساله مهم فرهنگ این کشور هستند؟ من از شما می‌پرسم که آیا مساله سینما این است که «عصبانی نیستم» یا «عصبانی هستم» اکران بشود یا نشود؟ ما باید صنعت سینما و زیرساخت‌ها را درست کنیم. باید کاری کنیم که سینما به‌عنوان «انهاد» بتواند روی پای خود بایستد. از سیصدسال به هزار سالن برسیم. مساله سسی‌جی‌ای، را حل کنیم. به سینمای هنر و توجیه رونق دهیم. مدرسه سینمایی در کشور داشته باشیم و کارهای زیربنایی در سینما انجام دهیم.

❧ **اعضای کمسیون فرهنگی مجلس بعد از اینکه مساله «خانه سینما» حل شد، چه سوالات مشخصی درباره سینما داشتند؟**
آن زمان نمایندگان کمسیون فرهنگی سوالات خاصی درباره سینما نداشتند. سینما موجب نگرانی آنها نبود. در این مدت اولین دلیل حضور در کمسیون فرهنگی مجلس طبیعتا مساله‌خانه سینما بود. رییس محترم کمسیون فرهنگی مجلس به من گفتند، باید جلسه‌ای تشکیل شود و اهالی سینما بنشینند و گفت‌وگو کنند. آنجا متوجه شدم بخش قابل‌توجهی از اهالی سینما با کمسیون فرهنگی هیچ ارتباطی ندارند. غیر از کسانی که دنبال بسته‌شدن «خانه سینما» بودند و با مدیریت قبلی تماس زیادی داشتند. وقتی در این اتاق جلسه گذاشیم، یکی از نمایندگان فعال کمسیون فرهنگی با هیات‌مدیره خانه سینما جلسه طولانی داشتند و احساس کردم خیلی از این حرف‌ها برایشان تازگی دارد. یکی از خلاهایی که وجود داشته و الان هم هست و شاید به بنده هم برمی‌گردد، این است که باید سعی کنم طیف‌های مختلف سینمایی کشور جلسات متعدد و جدال‌ناهی با کمسیون فرهنگی داشته باشند. کمسیون فرهنگی حرف بخشی از سینمای کشور را دررور و هیچ‌وقت نشنیده و فقط به‌واسطه سایت‌ها و گروه‌های رسانه‌ای شنیده‌اند. اگر این ارتباطات دررور شود فکر می‌کنم خیلی از مسایل حل شده. البته همیشه اینطور نیست که اعضای کمسیون فرهنگی با ما کار داشته باشند، گاهی نمایندگان خراج از کمسیون هم سوالاتی مطرح می‌کردند. بعد رسیدیم به جشنواره فجر و سوالاتی دربارہ سیستم دیجیتالی مطرح کردند. درخصوص جشنواره فجر هم گزارشی ارائه دادم و از آقای جنتی سوالات متفاوتی شد. اما در مورد سینما خیلی سوال جدی‌ای وجود نداشت. به هر شکل رفت‌وآمد داشتیم تا اینکه الان مساله فیلم‌های توقیفی مطرح شده است. چیزی که همیشه دغدغه کمسیون فرهنگی بود. در زمان جشنواره نگرانی‌هایی در خصوص فیلم‌های «قصه‌ها» و «عصبانی نیستم» در رسانه‌ها مطرح شد. بعد از جشنواره فجر آقای پژمان‌فر به نمایندگی از کمسیون فرهنگی بگیری جدی کردند و فیلم‌ها را دیدند. در همان سالن سینما فکر می‌کنم آقای‌درمیشیان هم حضور داشتند و مفصل حرف زدند و آقای‌پژمان‌فر هم علاقمند به سینمای کشور هستند. بعد از جشنواره فجر وقتی گزارش دادم فیلم «عصبانی نیستم» هم مطرح شد، در حاشیه جلسه ایشان گفتند اگر اصلاح مختصری در فیلم انجام‌شود، نسبت به فیلم مساله ندارند. بحثشان سر ستار دیاچون دانشجو نیست. فیلم بود. در آن جلسه احساس کردم فیلم با اصلاحاتی که انجام شده، نظر کمسیون فرهنگی مجلس را جلب کرده. ضمن اینکه آقای‌درمیشیان این آماجگی را دارند که اصلاحات دیگری انجام دهند. ما در کش‌وقوس نهایی کردن اصلاحات بودیم که در کمسیون اصل ۹۰ موضوع مطرح شد. فیلم را در ما خواستند تا ببینند. ضمن اینکه فیلم

هنر

«قصه‌ها» را دیدند و منتظر نظر کمسیون اصل ۹۰ مجلس هستیم. حس ما همان حس گذشته است که با تعامل و گفت‌وگو مسایل حل شود. حرقم این بود از حاشیه‌ها عبور کنیم. چون عمر مدیریت آنها محدود و عمر ما و اصلا عمر انسان محدود است. عمر امانتی است که به ما داده شده و بهتر است به اولویت‌ها بپردازیم. باید ببینیم اولویت‌های نظام جمهوری اسلامی و مقام‌مظلم‌هبری چیست. مجلس سهرمش چه خواهد بود و چگونه می‌توانند کمک کنند تا مشکلات معیشتی سینماگران حل شود. وقتی فهمیدیم امثال نرژیا حکمت‌ها که سال‌ها تلاش کردند و اینطور می‌شوند یا افرادی که سر سریال آقای‌دمنگی که به شهادت رسیدند، باید به این مسایل بپردازیم. باید با کمسیون محترم فرهنگی مساله امنیت شغلی و کرامت سینماگران را حل کنیم. ما کشور اسلامی هستیم و اسلامی بودن آن را در کجا باید حس کرد؟ در فرهنگ و رفتار با مردم اهالی فرهنگ و هنر. من در درجه اول دانش‌آموخته دانشگاه امام‌صادق و شاگرد آیت‌الله‌مهدوی‌کنی هستم. فقه خواندم و خوب هم خواندم. می‌فرمایند اگر کسی شأن انسان مرکب اوست، باید از خمس و زکات استفاده شود تا برای او مرکب خوب تهیه کرد. این دین ماست. آیا الان واقعا بازنشستگان ما در فرهنگ و هنر شأن رعایت می‌شود؟ کی باید به آنها توجه کند؟

❧ **منتقدان معتقدند این فیلم‌ها درباره حوادث ۸۸ است. آیا این مساله مناسفه‌بر انگیز نیست؟**
فتنه خطرقرمز نظام است. باید به این خطرقرمز احترام بگذاریم. اما به‌طور کلی می‌توان مسایل را با گفت‌وگو و تعامل حل کرد. ما با اینکه سننمان اقتضا نمی‌کند، اما در صندلی پدر نشستیم. به‌هرحال مشکل دیگر این است که برخی چیزها آنقدر تکرار شده که به یک بار تبدیل شده، مثلا اینکه هرکس در خراج از ایران جایزه بگیرد، حتما سر و سری را بیگانگان دارد. شما ببینید در این یکسال گذشته فیلم «هیس»... چقدر جایزه گرفت. تعداد جایزه‌های آقای‌میر کریمی و آقای‌مجدیدی را مرور کنید.

ما پس از انقلاب اسلامی چند هزار جایزه از جشنواره‌های جهانی گرفتیم. چسرا به‌جای اینکه به آن نشان کشیم که آنها را به‌عنوان مشکل معرفی می‌کنیم؟ چرا کسی که از ونیز جایزه می‌گیرد و با سر بلندی از ایران دفاع می‌کند، پس از بازگشت به او به دیده متهم نگاه می‌کنیم و به نام حساس نشو همه را علیه او حساس می‌کنیم؟ بنده وقتی که یقین دارم این رفتار علیه مصالح نظام جمهوری است، چه کنم؟ همرنگ جماعت شوم یا به یقین خود عمل کنم؟ من از اصول فقهی آموختام که یقین حجتت دارد، من ای طریق مساکن. من نمی‌توانم علیه یقین خود اقدام کنم. حجت شرعی ندارم و حاضر نیستم به قیمت زیر پا گذاشتن اصول رییس باشم. من اصولگرایی اعتقادی‌ام نه سیاسی. من این مشی را از استادم آیت‌الله فقید مهدوی‌کنی آموختم و به آن پایبندم. ما بلخ مانع...!

❧ **پس با این نگاه فیلم «بچه‌های آسمان» و «فیلم سیاه» محسوب می‌شود؟**
فایلم «آواز گنجشک‌ها»؟ اتفاقا اینطور نیست. نشان‌دادن فقر، سینه‌امایی نیست، بلکه نحوه برخورد با فقر مهم است که یک ملت با فقر برخورد می‌کند. اگر نشان دهیم که شرافتمندانه با فقر برخورد می‌کنند این می‌شود الفقر فخری. در این مورد باید بحث و گفت‌وگو شود. من وقتی که یقین دارم حضور بزرگان سینما در عرصه سینما چهره درخشان و برامیدی برای نظام جمهوری‌اسلامی و برای ایران است برای لقمه‌ای نان چرب‌و و چرت‌و و چندروزی بیشتر بر صندلی سستری‌سماهندن، و جلدانم را زیر پا بگذارم و دروغ بگویم و نشان رابدم را بخورم؟ نمی‌توانم. یکی را بیابورید که می‌تواند.

❧ **پس با این نگاه فیلم «بچه‌های آسمان» و «فیلم سیاه» محسوب می‌شود؟**
فایلم «آواز گنجشک‌ها»؟ اتفاقا اینطور نیست. نشان‌دادن فقر، سینه‌امایی نیست، بلکه نحوه برخورد با فقر مهم است که یک ملت با فقر برخورد می‌کند. اگر نشان دهیم که شرافتمندانه با فقر برخورد می‌کنند این می‌شود الفقر فخری. در این مورد باید بحث و گفت‌وگو شود. من وقتی که یقین دارم حضور بزرگان سینما در عرصه سینما چهره درخشان و برامیدی برای نظام جمهوری‌اسلامی و برای ایران است برای لقمه‌ای نان چرب‌و و چرت‌و و چندروزی بیشتر بر صندلی سستری‌سماهندن، و جلدانم را زیر پا بگذارم و دروغ بگویم و نشان رابدم را بخورم؟ نمی‌توانم. یکی را بیابورید که می‌تواند.

❧ **پس با این نگاه فیلم «بچه‌های آسمان» و «فیلم سیاه» محسوب می‌شود؟**
فایلم «آواز گنجشک‌ها»؟ اتفاقا اینطور نیست. نشان‌دادن فقر، سینه‌امایی نیست، بلکه نحوه برخورد با فقر مهم است که یک ملت با فقر برخورد می‌کند. اگر نشان دهیم که شرافتمندانه با فقر برخورد می‌کنند این می‌شود الفقر فخری. در این مورد باید بحث و گفت‌وگو شود. من وقتی که یقین دارم حضور بزرگان سینما در عرصه سینما چهره درخشان و برامیدی برای نظام جمهوری‌اسلامی و برای ایران است برای لقمه‌ای نان چرب‌و و چرت‌و و چندروزی بیشتر بر صندلی سستری‌سماهندن، و جلدانم را زیر پا بگذارم و دروغ بگویم و نشان رابدم را بخورم؟ نمی‌توانم. یکی را بیابورید که می‌تواند.

❧ **پس با این نگاه فیلم «بچه‌های آسمان» و «فیلم سیاه» محسوب می‌شود؟**
فایلم «آواز گنجشک‌ها»؟ اتفاقا اینطور نیست. نشان‌دادن فقر، سینه‌امایی نیست، بلکه نحوه برخورد با فقر مهم است که یک ملت با فقر برخورد می‌کند. اگر نشان دهیم که شرافتمندانه با فقر برخورد می‌کنند این می‌شود الفقر فخری. در این مورد باید بحث و گفت‌وگو شود. من وقتی که یقین دارم حضور بزرگان سینما در عرصه سینما چهره درخشان و برامیدی برای نظام جمهوری‌اسلامی و برای ایران است برای لقمه‌ای نان چرب‌و و چرت‌و و چندروزی بیشتر بر صندلی سستری‌سماهندن، و جلدانم را زیر پا بگذارم و دروغ بگویم و نشان رابدم را بخورم؟ نمی‌توانم. یکی را بیابورید که می‌تواند.

❧ **پس با این نگاه فیلم «بچه‌های آسمان» و «فیلم سیاه» محسوب می‌شود؟**
فایلم «آواز گنجشک‌ها»؟ اتفاقا اینطور نیست. نشان‌دادن فقر، سینه‌امایی نیست، بلکه نحوه برخورد با فقر مهم است که یک ملت با فقر برخورد می‌کند. اگر نشان دهیم که شرافتمندانه با فقر برخورد می‌کنند این می‌شود الفقر فخری. در این مورد باید بحث و گفت‌وگو شود. من وقتی که یقین دارم حضور بزرگان سینما در عرصه سینما چهره درخشان و برامیدی برای نظام جمهوری‌اسلامی و برای ایران است برای لقمه‌ای نان چرب‌و و چرت‌و و چندروزی بیشتر بر صندلی سستری‌سماهندن، و جلدانم را زیر پا بگذارم و دروغ بگویم و نشان رابدم را بخورم؟ نمی‌توانم. یکی را بیابورید که می‌تواند.

❧ **پس با این نگاه فیلم «بچه‌های آسمان» و «فیلم سیاه» محسوب می‌شود؟**
فایلم «آواز گنجشک‌ها»؟ اتفاقا اینطور نیست. نشان‌دادن فقر، سینه‌امایی نیست، بلکه نحوه برخورد با فقر مهم است که یک ملت با فقر برخورد می‌کند. اگر نشان دهیم که شرافتمندانه با فقر برخورد می‌کنند این می‌شود الفقر فخری. در این مورد باید بحث و گفت‌وگو شود. من وقتی که یقین دارم حضور بزرگان سینما در عرصه سینما چهره درخشان و برامیدی برای نظام جمهوری‌اسلامی و برای ایران است برای لقمه‌ای نان چرب‌و و چرت‌و و چندروزی بیشتر بر صندلی سستری‌سماهندن، و جلدانم را زیر پا بگذارم و دروغ بگویم و نشان رابدم را بخورم؟ نمی‌توانم. یکی را بیابورید که می‌تواند.

❧ **پس با این نگاه فیلم «بچه‌های آسمان» و «فیلم سیاه» محسوب می‌شود؟**
فایلم «آواز گنجشک‌ها»؟ اتفاقا اینطور نیست. نشان‌دادن فقر، سینه‌امایی نیست، بلکه نحوه برخورد با فقر مهم است که یک ملت با فقر برخورد می‌کند. اگر نشان دهیم که شرافتمندانه با فقر برخورد می‌کنند این می‌شود الفقر فخری. در این مورد باید بحث و گفت‌وگو شود. من وقتی که یقین دارم حضور بزرگان سینما در عرصه سینما چهره درخشان و برامیدی برای نظام جمهوری‌اسلامی و برای ایران است برای لقمه‌ای نان چرب‌و و چرت‌و و چندروزی بیشتر بر صندلی سستری‌سماهندن، و جلدانم را زیر پا بگذارم و دروغ بگویم و نشان رابدم را بخورم؟ نمی‌توانم. یکی را بیابورید که می‌تواند.

❧ **پس با این نگاه فیلم «بچه‌های آسمان» و «فیلم سیاه» محسوب می‌شود؟**
فایلم «آواز گنجشک‌ها»؟ اتفاقا اینطور نیست. نشان‌دادن فقر، سینه‌امایی نیست، بلکه نحوه برخورد با فقر مهم است که یک ملت با فقر برخورد می‌کند. اگر نشان دهیم که شرافتمندانه با فقر برخورد می‌کنند این می‌شود الفقر فخری. در این مورد باید بحث و گفت‌وگو شود. من وقتی که یقین دارم حضور بزرگان سینما در عرصه سینما چهره درخشان و برامیدی برای نظام جمهوری‌اسلامی و برای ایران است برای لقمه‌ای نان چرب‌و و چرت‌و و چندروزی بیشتر بر صندلی سستری‌سماهندن، و جلدانم را زیر پا بگذارم و دروغ بگویم و نشان رابدم را بخورم؟ نمی‌توانم. یکی را بیابورید که می‌تواند.

❧ **پس با این نگاه فیلم «بچه‌های آسمان» و «فیلم سیاه» محسوب می‌شود؟**
فایلم «آواز گنجشک‌ها»؟ اتفاقا اینطور نیست. نشان‌دادن فقر، سینه‌امایی نیست، بلکه نحوه برخورد با فقر مهم است که یک ملت با فقر برخورد می‌کند. اگر نشان دهیم که شرافتمندانه با فقر برخورد می‌کنند این می‌شود الفقر فخری. در این مورد باید بحث و گفت‌وگو شود. من وقتی که یقین دارم حضور بزرگان سینما در عرصه سینما چهره درخشان و برامیدی برای نظام جمهوری‌اسلامی و برای ایران است برای لقمه‌ای نان چرب‌و و چرت‌و و چندروزی بیشتر بر صندلی سستری‌سماهندن، و جلدانم را زیر پا بگذارم و دروغ بگویم و نشان رابدم را بخورم؟ نمی‌توانم. یکی را بیابورید که می‌تواند.

❧ **پس با این نگاه فیلم «بچه‌های آسمان» و «فیلم سیاه» محسوب می‌شود؟**
فایلم «آواز گنجشک‌ها»؟ اتفاقا اینطور نیست. نشان‌دادن فقر، سینه‌امایی نیست، بلکه نحوه برخورد با فقر مهم است که یک ملت با فقر برخورد می‌کند. اگر نشان دهیم که شرافتمندانه با فقر برخورد می‌کنند این می‌شود الفقر فخری. در این مورد باید بحث و گفت‌وگو شود. من وقتی که یقین دارم حضور بزرگان سینما در عرصه سینما چهره درخشان و برامیدی برای نظام جمهوری‌اسلامی و برای ایران است برای لقمه‌ای نان چرب‌و و چرت‌و و چندروزی بیشتر بر صندلی سستری‌سماهندن، و جلدانم را زیر پا بگذارم و دروغ بگویم و نشان رابدم را بخورم؟ نمی‌توانم. یکی را بیابورید که می‌تواند.

❧ **دیپلمات‌بودن شما چقدر به سینما کمک می‌کند؟ و چقدر در موفقیت شما موثر است؟**
بنده اگر دیپلمات بودم، دیپلمات و سفیر فرهنگی بودم. رابزم، رابزم، رییس موسسه بین‌المللی «اکو». عرم در مدیریت فرهنگی گذشته. کتاب دولت و هنر نوشته‌ام. اگر منظور از دیپلمات‌بودن حل مشکلات با گفت‌وگو و تعامل است، قطعا دیپلمات‌ام. اگر منظور سیاسی‌کاری است، اهلس نیستم. لیخند تصنعی بلد نیستم. دوست دارم اگر خدمت از تهل بخندم، در غیراین‌صورت ترجیح می‌دهم نخندم. راست می‌گویم حتی اگر به زانم باشد. خلاصه من هرجایی که بودم با بخشی از سرمایه‌های اندکم آنجا را اداره می‌کردم. اینجا هرچه دارم که البته هیچ ندارم همه را گذاشتم روی میز. از تجربه دیپلماتیک گرفته تا آموخته‌های دانشگاه، تا فقه و اصول و علوم سیاسی و دو، سه کلمه شمس و مولانا. توکلم به خداست و مطمئنم خداوند کمک کار و یار خواهد بود.

❧ **پس با این نگاه فیلم «بچه‌های آسمان» و «فیلم سیاه» محسوب می‌شود؟**
فایلم «آواز گنجشک‌ها»؟ اتفاقا اینطور نیست. نشان‌دادن فقر، سینه‌امایی نیست، بلکه نحوه برخورد با فقر مهم است که یک ملت با فقر برخورد می‌کند. اگر نشان دهیم که شرافتمندانه با فقر برخورد می‌کنند این می‌شود الفقر فخری. در این مورد باید بحث و گفت‌وگو شود. من وقتی که یقین دارم حضور بزرگان سینما در عرصه سینما چهره درخشان و برامیدی برای نظام جمهوری‌اسلامی و برای ایران است برای لقمه‌ای نان چرب‌و و چرت‌و و چندروزی بیشتر بر صندلی سستری‌سماهندن، و جلدانم را زیر پا بگذارم و دروغ بگویم و نشان رابدم را بخورم؟ نمی‌توانم. یکی را بیابورید که می‌تواند.

چهره روز

اکران فیلم‌های کیارستمی در «هنر و تجربه»

● **شرق:** بعد از سال‌ها سرانجام دو فیلم از عباس کیارستمی بر قاب تفرهای سینما می‌نشینند. دوفیلم «لباسی برای عروسی» و «مسافر» از ساخته‌های سال‌های دور کیارستمی قرار است در مجموعه گروه سینمایی هنر و تجربه اکران شود. این فیلم‌ها که از ۲۹ آبان اکران می‌شود از فیلم‌هایی است که کیارستمی در زمان حضورش در کلون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ساخته و به روزهای آغازین فیلمسازی‌اش بازمی‌گردد. فیلم مسافر را کیارستمی در سال ۱۳۵۳ ساخته است. مسافر روایتگر داستان پسری ۱۰ساله و پردررسر به نام قاسم جولایی (با بازی حسن دارایی) است که در یکی از شهرهای کوچک ایران زندگی می‌کند و می‌خواهد برای تماشای مسابقه تیم فوتبال موردعلاقه‌اش به تهران برود. او برای این کار، دوستان و همسایگانش را هم قریب می‌دهد و سپس از چندین ماجراجویی در نهایت به‌موقع به ورزشگاه تهران می‌رسد. این فیلم، تصمیم پسر را به‌عنوان هدفش، و کوتاهی‌ها و بی‌تفاوتی‌هایش را به‌صورت تاثیر رفتار او بر دیگران به‌ویژه نزدیکش نمایش می‌دهد. فیلم ۵۵دقیقه‌ای لباسی برای عروسی در سال۱۳۵۵ به نمایش درآمد. لباسی برای عروسی نمایش‌دهنده داستان سه نوجوان است که بر سر یک لباس برای یک جشن عروسی با هم درگیر می‌شوند.

زیر آسمان فیروزه ای

۳جایزه برای «امروز»

پرستویی؛ بهترین بازیگر مرد جشنواره مراکش

● **شرق:** فیلم «امروز» ساخته رضا کریمی موفق به کسب سه‌جایزه از جمله جایزه بهترین فیلم از بیستمین جشنواره سینمایی مولف «رباط» کشور مراکش شد. مراسم اختتامیه بیستمین جشنواره بین‌المللی «رباط» در کشور مراکش در حالی برگزار شد که فیلم «امروز» نماینده سینمای ایران در جوایز اسکار ۲۰۱۵ موفق به کسب سه‌جایزه بهترین فیلم، جایزه مردمی جشنواره و همچنین جایزه بهترین بازیگر مرد برای پرویز پرستویی شد. فیلم «امروز» که حضورش در بخش مسابقه «تصاویر آسیا» بیست‌ونجمین جشنواره بین‌المللی فیلم «استکهلم» و «سان‌اولنکی» قطعی شده است با نمایش خود در جشنواره فیلم «رباط» مراکش، طبق اعلام پخش‌کننده بین‌المللی‌اش با استقبال پرشور مخاطبان و هیات داوران روبه‌رو شد. در این رویداد سینمایی که ریاست جشنواره‌ان آن را «احکیم بلاس» کارگردان مراکشی برعهده داشت، ۱۳فیلم از کشورهای چون ایران، فرانسه، بلژیک، آلمان، عراق، ترکیه، اسپانیا، آرژانتین، کانادا، تایوان و مکزیک برای دریافت جایزه اصلی این رویداد سینمایی با هم به رقابت پرداختند.

«اشکواره» اولیازاده‌ها

به خانه عکاسان جوان آمد

● **نمایشگاه عکس «اشکواره»** کار مشترکی از حمزه و رسول اولیازاده در خانه عکاسان جوان به نمایش گذاشته شده است. مراسم افتتاح نمایشگاه «اشکواره» عصر روز پنجشنبه، هشتم آبان‌ماه با حضور جمعی از هنرمندان همچون اکبر عالمی، حبیب‌الله صادقی، مسعود فروه، مرضی گودرزی‌دیباچ، سعید نقاشیان، حسن غفرای، بیژن بی‌احمد، قاسم محمدی، کتابور رحبی و... برگزار شد. عکس‌های این نمایشگاه در یکی‌دوسال گذشته از مراسم و عزاداری‌های شهرهایی مانند یزد و نواش‌آید گرفته شده‌اند و برخی از آثار نیز عکاسی صحنه‌نمایش در آتیه هستند.نمایشگاه «اشکواره» تا ۱۵آبان‌ماه؛ ساعت ۱۷ در نگار خانه عکاسان جوان به نشانی خیابان ولیعصر(عج)، ابتدای یوسف‌آباد، خیابان چهارم، شماره ۲، واحد ۳ میزبان علاقمندان به هنر عکاسی است.

«بدون مرز» بهترین فیلم آسیایی

جشنواره «نوکیو» شد

● **فیلم «بدون مرز»** به کارگردانی امیرحسین عسگری و به تهیه‌کنندگی مجتبی امینی در بیست‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم توکیو، «بدون مرز» بهترین فیلم بخش مسابقه فیلم‌های بلند آسیایی شد. جمعه‌شب، ۳۱اکتبر (۹آبان‌ماه) برندگان بیست‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم توکیو معرفی شدند و فیلم سینمایی «بدون مرز» نخستین ساخته بلندامیرحسین عسگری از ایران، در اولین اکران جهانی خود جایزه‌اولی بخش مسابقه فیلم‌های بلند آسیایی را از آن خود کرد. «بدون مرز» برای دریافت جایزه ۱۰هزار دلار ی این بخش با ۹ فیلم دیگر رقابت کرد. کامرون بیلی، مدیر هنری جشنواره فیلم توتوتو، یکی از سه داور بخش مسابقه فیلم‌های بلند آسیایی بود. «بدون مرز» فیلم توکیو معرفی شدند و فیلم سینمایی «بدون مرز» نخستین ساخته بلندامیرحسین عسگری از ایران، در اولین اکران جهانی خود جایزه‌اولی